

Beethoven- napok

Fischer Annie tiszteletére

2020. OKTÓBER 4.

BUDAPEST MUSIC CENTER

ZONGORA- SZONÁTÁK

concerto
BUDAPEST

2020. OKTÓBER 4.

vasárnap 15.00–21.00

Budapest Music Center

Zongoraszonáták

az április 24-i koncertek pótlása

15.00 | Érdi Tamás

16.00 | Ránki Fülöp

17.00 | Palojtay János

Betegség miatt **ELMARAD!**

18.00 | Balogh Ádám

19.00 | Berecz Mihály

20.15 | Kemenes András és Palojtay János

Betegség miatt **ELMARAD!**

20.15 | Csalog Gábor

Új kezdési időpont

A zongoristák Újtestamentuma – Hans von Bülow, kora egyik legnagyobb Beethoven-játékosa nevezte így Beethoven harminckét zongoraszonátáját, melyek valódi sarokköveivé váltak a nyugat-európai zenekultúrának. Az 1795 és 1822 között komponált művek az elmúlt két évszázad során monumentális ciklussá rendeződtek, és – Schiff András hasonlatával élve – olyanok, mint egy hegység csúcsai, amelyek bár különböző magasságúak, mégis egy hegylánc részei. A zongoraszonáták az életmű legizgalmasabb kérdéseibe engednek betekintést: megvilágítják Beethoven, a zongorista és Beethoven, a zeneszerző viszonyát; szemléltetik az improvizáció szerepét a művek születésében; és megmozgatják a fantáziánkat azzal kapcsolatban is, hogyan hagyhatott nyomot a zeneszerző személyisége és élettörténete a zenéjében.

Beethoven zongoraszonátái kétségtelenül kultikus művek, mégsem kell azonban megközelíthetetlen Szent Grálként tekintenünk rájuk. A kérdések, amelyekkel szembesítenek, mindannyiunkhoz szólnak, és csak még közelebb kerülhetünk hozzájuk, ha befogadóként aktívan figyelünk, és így osztozunk azokban a kihívásokban, amelyek elé Beethoven állítja a zongoristákat. A zongoraszonáták az első olyan jelentős művek közé tartoznak, melyek kettős természetüknek köszönhetően utat nyitottak az otthoni zenélés privát falai közül a hangversenytermek világába. Míg Beethoven életében szonátái inkább a szalonokban szóltak, és alig játszották őket Bécsben nyilvános koncerten, később alapelemeivé váltak a koncertrepertoárnak, és szimbólumaivá a „magas” zenekultúrának.

2020-ban, Beethoven 250. születésnapján a klasszikus zenei világ számtalan szereplője készült rá, hogy különleges koncertekkel ünnepli a zeneszerzőt, a koronavírus járvány miatt azonban rengeteg értékes produkció nem valósulhatott meg. Így különösen fontos ünnep a Concerto Budapest Fischer Annie tiszteletére rendezett Beethoven-sorozata, melyre – az eredetileg április 24-re tervezett koncert halasztásaként – most októberben sor kerülhet. A bensőséges hangulatú, mégis reprezentatív térben zajló előadások helyszíne a BMC Koncertterme lesz, ahol a Concerto Budapest művészparnerei, egyben a magyar zenei élet legkiválóbb zongoristái szólaltatják meg Beethoven műveit.

Szöveg: Belinszky Anna

15.00 | **Érdi Tamás**

Ludwig van BEETHOVEN

14. (cisz-moll, „Holdfény”) szonáta, op. 27/2

17. (d-moll, „Vihar”) szonáta, op. 31/2

Érdi Tamás koncertje Beethoven talán legnépszerűbb zongoraszonátájával indul, melynek mára ikonikussá vált „Holdfény” elnevezése a zeneszerző halála után látott csak napvilágot. A jelző a német költőtől, Ludwig Rellstabtól származik, aki a darab első tételét hallgatva képzelte maga elé egy csónakot a holdfényben, amely a Luzerni-tavon úszik. A szonáta már Beethoven életében is rendkívül népszerű volt: a zeneszerzőt bosszantotta is, hogy számos olyan művénél jobban szerette a közönség, melyeket alkotóként ő jóval többre tartott. 1801-ben, a szonáta komponálása idején Beethoven már küzdött az egyre súlyosbodó süketiséggel, levelei tanúsága szerint mégsem volt egészen boldogtalan. 1801 novemberében egy barátjának például egy „kedves, varázslatos leánykáról” adott hírt, aki szereti őt, és akit ő is szeret. Ez a lány Giulietta Guicciardi lehetett, akinek Beethoven 1802 márciusában dedikálta a cisz-moll művet.

Ugyancsak Beethoven halála után kapta meg d-moll zongoraszonátája a „Vihar” nevet, mely nem idegen a darab szenvedélyességétől, erejétől és drámaiságától. „Olvassa el Shakespeare viharát” – az anekdota szerint mindössze ennyit válaszolt Beethoven Anton Schindlernek, aki arról faggatta, hogyan kellene előadnia a szonátát. Felkavaró zenei részek és pillanatnyi nyugodt szakaszok váltakoznak a mű első tételében, majd a lassabb, méltóságtelejesebb második tétel után hipnotikus erejű finálé zárja a művet.

ÉRDI TAMÁS © Erdélyi Gábor

„Chopini mértékkel lehetne mérni azt a képességet”, ahogyan **Érdi Tamás** zongorázik. „Sokkal érzékenyebben nyúl a billentyűkhöz, mint a látó emberek.” Egykori mentora, Kocsis Zoltán fogalmazott így a zongoraművészről, aki nemcsak a hazai koncertélet megkerülhetetlen szereplője, de olyan meghatározó nemzetközi helyszíneken is színpadra lépett, mint a New York-i Carnegie Hall és a londoni Barbican Center. Érdi Tamás nemrég Beethoven három zongoraszonátáját is lemezre vette, és a hozzá rendkívül közel álló komponistáról így nyilatkozott: „Beethoven bármely művét meghallgatjuk, ott van benne az egész világ, az összes szépségével, kínjaival és csodáival együtt.” A zongoraművész vallja, hogy „akármilyen történet is van, a zene nem hallgathat el, mert gyógyító ereje van, s erre az embereknek – ha valamikor –, most igazán szüksége van.”

16.00 | **Ránki Fülöp**

Ludwig van BEETHOVEN

7. (D-dúr) szonáta, op. 10/3

9. (E-dúr) szonáta, op. 14/1

24. (Fisz-dúr) szonáta, op. 78

„Az ötletek kontrollálhatatlan áradata miatt zenei gondolatait vadul egymásra halmozza, és bizarr módon köti őket össze. A zeneszerzőnek gazdaságosabban kellene munkához látnia. [...] Túl sok a hirtelen közjáték és a diszsonáns átvezető hang.” A 18. és 19. század fordulóján így értetlenkedett a bécsi kritikusok egy része Beethoven op. 10-es zongoraszonátaival kapcsolatban, melyek közül Ránki Fülöp most a harmadik, D-dúr darabot játssza. Ezt követi az 1798-ban komponált E-dúr szonáta, melynek ajánlása egy bécsi színházi intendáns feleségének, Josefa von Braunnak szólt. A mű az egyetlen a harminckét zongoraszonáta közül, melyből Beethoven vonósnégyes-átíratot készített – egyesek szerint így szerette volna elkerülni, hogy mások gyártsanak hasonló változatot belőle.

A program végén elhangzó Fisz-dúr szonáta fontos magyar vonatkozással bír: a kéttételes darabot a zeneszerző az első magyarországi óvodák megalapítójaként is ismert Brunszvik Teréz grófnőnek dedikálta. „A Fisz-dúr szonáta még sokkal szebb portré Brunszvik Terézről, mint az, amit ő adott a zeneszerzőnek.” Beethoven egyik életrajzírója jellemezte így a művet, melyet a zeneszerző hallhatóan nem azzal a szándékkal komponált, hogy népszerű koncertdarabbá váljon, vagy hogy lenyűgözze vele a közönséget. Lírai frázisok, finom variációk és izgalmas diszsonanciák szövik át a szonátát, mely nem véletlenül vált különösen fontossá Beethoven számára.

A Junior Prima Díjas és Cziffra Fesztivál Tehetség-díjas **Ránki Fülöp** szólistaként és kamarazenészként rendszeres fellépője a legfontosabb hazai hangversenytermeknek, és több jelentős koncertet adott Európa-szerte, valamint Japánban és Kínában is. 2018-ban diplomázott a Zeneakadémián Jandó Jenő, Lantos István és Wagner Rita növendékeként. Ránki Fülöp zongoristaként mindig a mű lényegének megértésére törekszik, mely nem jelent számára mást, mint a struktúra és a spontaneitás, a kompozíció és az improvizáció összhangját – a mű természetének megfelelő arányban. Fontosnak művészi céljának tartja, hogy „a befogadók valamilyen megváltozott, lehetőleg kitisztult lelkiállapottal távozzanak a koncertről”.

17.00 | **Palojtay János**

Betegség miatt **ELMARAD!**

Ludwig van BEETHOVEN

8. (c-moll, „Pathétique”) szonáta, op.13

21. (C-dúr, „Waldstein”) szonáta, op. 53

Művei fogadtatásával szemben Beethovennek gyakran komoly ellenállást kellett leküzdenie, nem ritkán szópárbajokba is bonyolódott a kritikusokkal. Főként azonban mégiscsak művészete által küzdött az elismerésért, és ezt az elismerést többszörösen kiérdemelte 1799-ben megjelentetett c-moll zongoraszonátájával, melyet már elsőre lelkesen fogadott a császárvárosi szakmai közeg. „A bécsi publikum boldog lehet, hogy ennyi nagyszerű művésszel büszkélkedhet. Beethoven is ezek egyike. Csak remélni tudjuk, hogy még sokszor megajándékoz bennünket géniusza és szorgalma produktumaival.” A *Pathétique* jelzőt kivételesen maga Beethoven illesztette a darabhoz. „*Grande sonate pathétique*” – ezt a címet írta a darab címlapjára. A jelzőt hagyományosan szoros kapcsolatba hozzák a szonáta c-moll hangnemével, melyet a 18–19. század fordulóján is gyakran társítottak a szomorúsághoz, a haraghoz és más szenvedélyes érzelmekhez.

A C-dúr (Waldstein) szonáta annak a lelkesen művészetpártoló és heves természetű arisztokratának, Ferdinand Ernst Gabriel von Waldstein grófnak a nevét és emlékezetét örökíti meg, aki még Bonnban ismerte meg az ifjú Beethovent, s akinek nemcsak abban volt érdemi szerepe, hogy a zseniális fiatalember Bécsbe költözzön, de abban is, hogy órákat vehessen Haydntől. A művet Beethoven egyik legnagyobb és legtöbb technikai kihívást tartogató szonátájaként tartják számon, és gyakran nevezik „Aurórának” is, utalva a harmadik tétel hajnali fényeket idéző nyitó szakaszára.

Ösztönszerűség, analitikus gondolkodás és érzékeny zeneiség. Ez teszi egyedivé **Palójtay János** zongorajátékát, aki Santanderi Paloma ÓShea zongoraversenyen elért 3. helyezéssel hívta fel magára a nemzetközi zenei szakma figyelmét. Azóta szolista-ként és kamarazene-ként Európa legjelentősebb koncerttermeiben, köztük a hamburgi Elbphilharmonie, a brüsszeli Palais des Beaux Arts és a párizsi Salle Cortot színpadán debütált, de koncertezett az Egyesült Államokban a San Francisco-i Herbst Theatre-ben és a New York-i Carnegie Hallban is. Várjon Dénes így jellemezte őt: „Generációjának egyik legizgalmasabb egyénisége. Az a típusú zenész, aki a nagy mesterművek valódi jelentését keresi. Érzékeny zenész, kiváló zongoratudással.”

18.00 | **Balogh Ádám**

Ludwig van BEETHOVEN

12. (Asz-dúr) szonáta, op. 26.

23. (f-moll, „Appassionata”) szonáta, op. 57

Beethoven *Asz-dúr zongoraszonátája* mintha négy egészen különböző karakterdarab sorozata volna. Nyitótétele a variációs formát követi, kifejező és bensőséges hangulatú, Czerny szerint nemes, szinte vallásos karakterű zene. Az Andante indítás után élénk Scherzo következik, melynek meglepő fordulataival és kifinomult humorával a közép-rész líraisága helyezkedik szembe. Harmadik tételként egy gyászindulót hallunk, amely különösen sokat jelentett Chopin számára. Feltehetően *b-moll zongoraszonátájának* gyászindulóját is ez a szakasz inspirálta, és sokan Beethoven *Eroica-szimfóniájának* valamifajta előképét is látják benne. A negyedik tételben Beethoven feloldja a korábbi feszültséget, és briliáns, olykor szinte tündérzenére emlékeztető futamokkal zárja a művet.

Az *Appassionata* a zenehallgatók képzeletében gyakran jelenik meg Beethoven egyfajta szimbólumaként, megtestesítve a zeneszerző ki-robbanó temperamentumát és örök ellenállását. Bár a Beethovenről kialakult képünket a történetírók fantáziája is erősen befolyásolta és befolyásolja, kétségtelen, hogy a szonáta kivételes mélységekben él a dinamika kontrasztok, a kifejezésbeli árnyalatok és a hangszertech-nikai bravúrok adta lehetőségekkel. A darab szenvedélyességét jelző *Appassionata* név ugyan nem Beethoven-tól származik (a hamburgi Cranz kiadó használta a szonáta egy négykezes átiratán először ezt a kifejezést), a zeneszerzőnek mégsem volt ellene kifogása. A grandiózus művet Beethoven maga is az egyik legmeghatározóbb alkotásának tartotta, és barátjának, Brunszvik Ferenc grófnak ajánlotta.

BALOGH ÁDÁM

Balogh Ádám tizenkét éves korától a Zeneakadémia Kivételes Tehetségek Osztályában tanult, majd 2016-ban ugyancsak a Zeneakadémián kezdte meg egyetemi tanulmányait Némethy Attila és Gulyás Márta növendékeként. 2010-ben, rendkívül fiatalon debütált Fischer Iván vezényletével a Budapesti Fesztiválzenekarral, és azóta a Concerto Budapest, a Nemzeti Filharmonikusok és a Berliini Konzerthaus Zenekara mellett több neves együttesel koncertezett itthon és külföldön is. Számos nemzetközi verseny díjazottja, nemrég a 2019-es Bartók Világversenyen ért el második helyezést. 2017-ben Junior Prima Díjat, 2019-ben Fischer Annie ösztöndíjat kapott. 2018-ban nyert felvételt Hannoverbe, Arie Vardi osztályába, ahol jelenleg is tanul.

19.00 | **Berecz Mihály**

Ludwig van BEETHOVEN

13. (Esz-dúr, „Quasi una fantasia”) szonáta, op. 27/1

32. (c-moll) szonáta, op. 111

Sonata quasi una fantasia – eredetileg ezt az elnevezést viselte Beethoven 1802 tavaszán, op. 27 sorszám alatt megjelentetett két szonátája, melyek közül a Holdfény-szonáta tartósan háttérbe szorította Esz-dúr párdarabját. A szokatlan elnevezés mögött a művek számos új és egyéni megoldása rejlik, és akárcsak a cisz-moll szonátára, a most elhangzó Esz-dúr darabra is igaz, hogy benne Beethoven egészen szabadon kezeli, és gyakran felül is írja a szonáta műfaj klasszikus sablonjait. Rögtönzésszerű lendület, a képzelet határtalan áramlása és a formák szabadsága jellemzik a zenét, melyet Beethoven – igazodva a kor elvárásaihoz és saját jól megfontolt érdekeihez – egy liechtensteini herceg feleségének, Josephine von Liechtenstein hercegnének dedikált.

A zongoraszonáta műfaji és formai hagyományait minden korábbinál erőteljesebben kérdőjelezi meg és írja újra Beethoven utolsó három zongoraszonátájában, melyeken vázlatkönyvei tanúsága szerint 1820 és 1822 között párhuzamosan dolgozott. Berecz Mihály előadásában most a legutolsó, kéttételes c-moll művet hallgathatjuk meg közülük, melynek emlékezetes szerep jutott Thomas Mann *Doktor Faustus* című regényében. A második tételre többek között Stravinsky is felfigyelt, aki az egyik variációt jazzes hangjai miatt egyszerűen csak „boogie-woogie”-nak nevezte. A c-moll szonáta befogadására is érvényes az a gondolat, melyet a kései Beethoven-szonátákról az amerikai zongorista és zenetudós Charles Rosen fogalmazott meg találóan: „Ahhoz, hogy megértsék és örömet leljék ezekben a darabokban, a hallgatóknak olyan aktívan kell részt venniük a befogadásban, amit egyetlen zongoraszonáta sem követelt meg tőlük korábban.”

BERCZ MIHÁLY © Zsugonits Gábor

Bercz Mihály tizenhat éves volt, amikor Kocsis Zoltán vezényletével Ravel zongoraversenyét játszva debütált a Müpa Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében. Azóta több neves hazai és külföldi zenekar partnereként is színpadra lépett, és olyan rangos helyszíneken is bemutatkozott a közönségnek, mint a Berliini Filharmónia vagy az ugyancsak berlini Konzerthaus. A zongoraművész 2017 óta London legrégebbi zenei felsőoktatási intézményében, a Royal Academy of Music falai közt tanul. 2018-ban elnyerte az intézmény Harriet Cohen-díját, és ugyanabban az évben első díjat kapott a II. Manhattani Nemzetközi Zenei Versenyen. Kifinomult, stílus- és kottahű, ugyanakkor felszabadult és energikus interpretációjával rendszeresen kivívja a kritikusok és a közönség figyelmét.

20.15 | **Kemenes András** **Palojtay János**

Betegség miatt **ELMARAD!**

Ludwig van BEETHOVEN

Hat D-dúr („Ich denke dein”) variáció négy kézre, WoO 74

D-dúr négykezes szonáta, op. 6

Nyolc variáció C-dúrban Waldstein gróf témájára, WoO 67

Három induló, op. 45

Mester és tanítványa, Kemenes András és Palojtay János játszik a nap utolsó előtti koncertjén, melyen Beethoven négykezesei kerülnek fókuszba. A zeneszerző életművében viszonylag kis szerep jut ezeknek az alkotásoknak, melyek az 1791 és 1804 közötti időszakból származnak, és legalább annyit elárulnak a kor négykezes-divatjáról és a házi zenélés gyakorlatáról, mint Beethoven saját stílusáról. Érdemes belegondolnunk, milyen sok család hétköznapijainak lehettek részei ezek a darabok, melyeket a zenekedvelők saját örömeikre vagy kisebb közönség előtt is gyakran játszhattak. Igazi közösségi élmény és elfoglaltság volt ez a fajta házi zenélés, melyet csak még közvetlenebbé és személyesebbé tett, ha maga a zeneszerző is közvetlen kapcsolatban állt a művét játszó amatőr zenészekkel, zenerajongókkal. Egy ilyen közvetlen kapcsolat emlékeként is hallgathatjuk Beethoven *Ich denke dein* variációt, melyeket egy Goethe-verset megzenésítő saját dala nyomán szerzett, a Brunszvik-lányoknak dedikált, és melyekkel azoknak a napoknak a hangulatát idézte fel, mikor Jozefint és Terézt tanította zongorázni Bécsben. A hat variációból álló kompozíciót a D-dúr négykezes szonáta követi, amelynek hagyományosan fontos szerep jut a zeneoktatásban, és amelyet csak különleges alkalmakkor hallhatunk a maihoz hasonló profi előadásban. A szonáta után Beethoven egy ifjúkori sorozata következik, amelyet még 1792-ben készített egy Waldstein gróf által megadott témára. Végül indulók zárják a koncertet: a C-dúr, Esz-dúr és D-dúr darabokat egymás mellé rendelő opus 1804-ben került zeneműkiadói forgalomba.

Kemenes András Kadosa Pál, Rados Ferenc és Kurtág György tanítványaként végzett a Zeneakadémián, melynek 1991 óta tanára. Rendszeresen tart mesterkurzusokat itthon és külföldön, többek között Ausztria, Németország, Spanyolország, Finnország és Japán különböző városai-ban. Ahogyan a tanításban, úgy előadásai-ban is az vezet, hogy a művek mélyére ásson és minél alaposabban értse a zenei szövet összefüggéseit. Magyarországi és külföldi koncertjei mellett számos rádiófelvételt készített Budapesten, és több lemezfelvétel is fűződik a nevéhez, többek között Gyöngyössy Zoltánnal és Csalog Gáborral, akivel Kurtág György négykezes és kétfonórás műveit rögzítette. Több kotta közreadója a Könemann Kiadónál.

20.15 | **Csalog Gábor**

Új kezdési időpont

Ludwig van BEETHOVEN

27. (e-moll) szonáta, op. 90

Hat bagatell, op. 126 – részletek

31. (Asz-dúr) szonáta, op. 110

Beethoven 1814-ben, több évnyi szünetet követően tért vissza a zongoraszonáta műfajához: az op. 90-es e-moll darabbal, mely mindössze két tételből áll. „A szív és az ész harca”, illetve „Társalkodás a kedvesel” – a mester utolsó titkára és egyik első életrajzírója, Anton Schindler kétes hitelű állítása szerint ezek lettek volna a szonáta tételcímei, utalásképpen a mű dedikáltja, Lichnowsky herceg aktuális szerelmi kalandjára. Bár Schindler sztorijait és visszaemlékezéseit nem egyszer cáfolta az utókor, mégis sok közülük szorosán összefonódott a ma is élő Beethoven-képpel és a szerző több népszerű darabjával.

„Valószínűleg a legjobb, amit valaha írtam” – ezzel a kommentárral küldte el kiadójának 1825-ben Beethoven a testvérének dedikált hat bagatellt. Bár a szerző eredetileg összefüggő ciklusnak szánta a gyűjteményt, önállóan is megállják helyüket a rövid karakterdarabok, amelyek közül ezúttal hármat hallhat a közönség.

A hangversenyt és egyben a koncertsorozatot is egy kései szonáta zárja. A sűrű, kontrapunktikus textúrájáról ismert Asz-dúr mű kottájában található szokatlan címek, előadási utasítások több elemzőt is egy mögöttes narratíva felfedezésére készítettek. Beethoven több más kései művéhez hasonlóan az Asz-dúr szonáta is rendkívül mélyen és érzelemgazdagon kapcsolódik mindazokhoz a zenei és egzisztenciális kérdésekhez, melyek a zeneszerző életművének máig tartó hatásához és utolsó alkotói korszakához kötődnek.

Csalog Gábor a magyar kortárs zenei élet meghatározó alakja. Avatott előadója többek között Kurtág György műveinek, akivel több évtizede tanul és dolgozik együtt. Több Kurtág-premier is fűződik a nevéhez, de fontos szerepet vállalt Ligeti György zongoraműveinek magyarországi bemutatásában is. Koncertezett Perényi Miklóssal és Heinz Holligerrel, és állandó kamarapartneri között tudhatja Keller Andrást, Kemenes Andrást és Klenyán Csabát. Csaknem minden európai országban és az USA-ban is adott szóló- vagy kamarahangversenyt. A Zeneakadémián Czövek Erna, Máthé Klára, Ránki Dezső, Kocsis Zoltán, Kurtág György, Kadosa Pál és Schiff András voltak a mesterei. A 2003-ban Liszt-díjjal és 2012-ben Artisjus-díjjal kitüntetett művész a Zeneakadémia Kamarazene Tanszékének tanára.

Beethoven-napok további

Fischer Annie I. tiszteletére

2020. NOVEMBER 28. 11.00

Zeneakadémia

BEETHOVEN

D-dúr hegedűverseny, op. 61

III. (c-moll) zongoraverseny, op. 37

IV. (B-dúr) szimfónia, op. 60

Anthony Marwood hegedű

Jevgenij Koroljov zongora

Concerto Budapest

Vezényel: **Keller András**

2020. NOVEMBER 28. 15.00

Zeneakadémia

BEETHOVEN

D-dúr (Szellem) zongoratrió,
op. 70/1

F-dúr vonósnégyes, op. 135

Esz-dúr zongoratrió, op. 70/2

Keller András hegedű

Perényi Miklós cselló

Balázs János zongora

Hungarian Quartet

(**Keller András, Pilz János** hegedű

Homoki Gábor brácsa

Fenyő László cselló)

koncerjei

2020. NOVEMBER 28. 19.30

Zeneakadémia

BEETHOVEN

Egmont-nyitány, op. 84

C-dúr hármasszónata, op. 56

VII. (A-dúr) szimfónia, op. 92

Anthony Marwood hegedű

Perényi Miklós cselló

Balázs János zongora

Concerto Budapest

Vezényel: **Keller András**

2020. NOVEMBER 29. 11.00

Zeneakadémia

BEETHOVEN

A-dúr cselló-zongora szonáta,
op. 69

A-dúr (Kreutzer) hegedű-zongora
szonáta, op. 47

a-moll vonósnégyes, op. 132

Keller András hegedű

Perényi Miklós cselló

Jevgenyij Koroljov zongora

Hungarian Quartet

(**Keller András**, **Pilz János** hegedű

Homoki Gábor brácsa

Fenyő László cselló)

2020. NOVEMBER 29.

11.00 és 13.00

Zeneakadémia X. terem

Beethoven

és a hal(l)hatatlan dallamok
gyerekprogram 1-2.

Simon Izabella gyerekkoncertje

a **Concerto Budapest** művészeivel

**concerto
BUDAPEST**

www.concertobudapest.hu

